

Wehner Tibor: JÖN (ÉS MEGY) AZ OLIMPIA

mi a pálya?

egyszer minden meccs véget ér
vagy félbeszakad
a focisták köpködnek
a teniszezők nem
a jégkorongozók köpködnek
a rövidtávfutók (ellentétben a hosszútávfutókkal) nem
a bokszolók (becsatornázva) köpködnek
a kosárlabdázók nem
a vízilabdázókkal kapcsolatban nem mondhatunk semmi biztosat
a szurkolók egyfolytában köpködnek
a bírók és a régebben partjelzőknek nevezettek (általában) nem
(a sípban összegyűlt nyáltól a sporik egy diszkrét mozdulattal
a lefújás után az öltözőben szabadulnak meg)
a sportújságírók szavakkal köpködnek
(de egyébként erre nincs is jó kifejezés)

lehet csinálni ösztönösen és lehet szándékosan
csak úgy hanyag eleganciával kis szisszentést hallatva
látszólag a semmibe küldve a csomagot
megszokásból és hirtelen felindulásból
vagy célirányosan (majdnem a tudatos jelzöt alkalmaztuk)
nincs kiállítás és nincs utólagos diszkvalifikáció (lásd idegen szavak szótára)
semmi gáz
csak mint az élet bármely területén
persze a visszavonhatatlan történések tartományában
ahogy az egyszerre oly megszokott és rendhagyó
mondhatni különös gesztus – nagyvonalú köpés –
de a gesztus esetében újra bizonytalan vagyok
a szóhasználat helyességében
(már maga a szóhasználat-terminus is kissé gyanús)